

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА ЯК НАПРЯМ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТА

Н. М. МАТВЄЄВА, канд. екон. наук, доц.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
Natalia.matveeva/@gmail.com*

Забезпечення сталого розвитку міст – один з базових принципів регіональної політики країн ЄС. Спостерігається значна територіальна диференціація сталого розвитку регіонів і в межах України.

Формування належного життєзабезпечення людини на території українських міст потребує створення відповідних умов (для проживання та відпочинку, гарантування безпечного перебування людини на території міст, створення «зелених зон» тощо). Проте, у сфері забезпечення сталого розвитку міст існує багато труднощів, пов'язаних з нагромадженням хронічних соціальних, економічних та екологічних проблем, які суттєво впливають на якість та безпеку життя людей у містах України. Міста України потерпають від низки хронічних соціально-економічних та екологічних проблем. Відтак для великих міст зростають загрози екологічного характеру, а для малих та середніх міст притаманною є слабкість економічної складової сталого розвитку.

Неналежним є стан житлово-комунального господарства міст (насамперед – малих міст), недостатніми є обсяги капітальних вкладень у розвиток житлового будівництва, введення в експлуатацію нових (та після капітального ремонту) житлових приміщень. Наразі екологічні проблеми стоять в одному розрізі з економічними та мають загальний характер, розв'язання яких вимагає пошук нових інструментів їх вирішення. Одним із таких є поняття «зелене будівництво», яке є досить актуальним в країнах Європи та знаходить застосування і в українських реаліях.

Будівництво – це сфера економічної діяльності, що володіє найбільшим потенціалом енергозбереження, оскільки є одним з основних споживачів енергоресурсів, останнім часом постала перед проблемою найбільш раціонального їх використання як на етапі виробництва різних будівельних матеріалів, так і експлуатації завершених будівельних об'єктів різного функціонального призначення.

Наразі до прикладних екологічних наук належить таке поняття як будівельна екологія. За Тетиору А. Н. предметом її вивчення є вплив будівництва на навколишнє середовище, а фактори навколишнього середовища – на функціонування будівель та конструкцій в оптимальному для людини режимі з забезпеченням високої якості довкілля та його проживання. Також вченим була запропонована структура будівельної екології.

На нашу думку, поняття зеленого будівництва є комбінуванням складових будівельної екології, а саме урбоекології, біопозитивного будівництва, екологічної надійності та безпеки, енергоактивних та енергозберігаючих

будівель, ресурсів, безвідходності виробництва, утилізації відходів та екомоніторинг.

За статистикою, приведеною Радою з Екологічного будівництва (RuGBC) на сьогодні будівлі всього світу використовують близько 40 % усієї споживаної первинної енергії, 67 % усієї електрики, 40 % усієї сировини і 14 % усіх запасів питної води, а також роблять 35 % усіх викидів вуглекислого газу і майже 50 % усіх твердих побутових відходів. У зв'язку з цим, на світовому рівні з'явилося поняття «зелене» будівництво або по-іншому екологічне, яке спрямоване на зниження рівня споживання енергетичних і матеріальних ресурсів, а так само на скорочення згубної дії будівельної діяльності на здоров'я людини і довкілля.

Список використаних джерел:

1. Засадко В., Лиска О. Громадська думка про стан поводження з ТПВ в містах України. Аналітичний звіт. – Київ: Асоціація міст України, 2013. – 82 с.

РОЗВИТОК УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

М. С. ВЛАДИМИРОВА, канд. екон.наук, доц.

В. М. КРИШТАЛЬ, студент

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

magnetior@gmail.com

Зараз все частіше постає питання про розвиток урбанізованих територій, бо дуже стрімко розвивається розвиток та концентрація продуктивних сил та форм соціального спілкування.

Урбанізовані території – традиційний об'єкт дослідження соціально-економічної географії, в т.ч. таких її гілок як географія населення, географія міст і геоурбаністика. Інтерес до особливостей, закономірностям, факторів і принципам розвитку урбанізованих територій зростає з кількох причин, найважливіші з яких - зросла мобільність населення, становлення постіндустрії та концентрація все більшої кількості людей в містах. Для найбільших міст і їх агломерацій характерно і зміна міських функцій в бік посилення постіндустріальних галузей, зміна міського способу і якості життя, ускладнення процесів управління містом, що також призводить до необхідності глибоких досліджень відбуваються процесів на урбанізованих територіях [1].

Підхід, при якому питання екології міста розглядаються не тільки з точки зору стану навколишнього середовища в самому місті (рівень загазованості, шуму, стан вод і утилізація відходів і т.д.), але аналізується вплив міста на навколишні території, тобто враховується екологічний слід або відбиток міста, є найбільш адекватним, з точки зору прийняття довгострокових рішень в області міського розвитку, і в Найбільшою мірою відповідає сталому розвитку